

РЕШЕНИЕ

№ 6725

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6745** по описа за **2023** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Заместник директор на Териториална дирекция /ТД/ на Национална агенция по приходите /НАП/ – С., предявена чрез юрисконсулт П. Г., срещу Решение от 22.05.2023г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 1-ви състав, постановено по НАХД № 9176/2022г., с което е ОТМЕНЕНО наказателно постановление /НП/ № 642553-Ф 650767/21.06.2022г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП – С., с което на „Дюк и Джо“ ООД с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 200 лева за нарушение на чл.38, ал.1, т.2 от Закона за счетоводството /ЗСч/.

С жалбата се релевират доводи, че решението на първоинстанционния съд е неправилно, необосновано и постановено в нарушение на материалния закон. Навеждат се доводи, че при постановяване на своя акт въззивният съд е приел, че е допуснато съществено процесуално нарушение, като в санкционните разпоредби на НП, а така също и в АУАН вместо чл.38, ал.1, т.1 от ЗСч е посочено т.2 от ЗСч, отнасяща се до юридическите лица с нестопанска цел, а санкционираното лице е търговец по своята правноорганизационна форма. Според касатора допуснатата техническа грешка при посочване на нарушените разпоредби не е опорочила до

степен на незаконосъобразност НП и не е попречила на лицето да разбере свойството и значението на вмененото му нарушение. Моли съда да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди НП.

В съдебно заседание, касаторът – Заместник директор на ТД на НАП С., редовно призован, не се представлява. На 12.10.2023г. по делото са постъпили писмени бележки от процесуалния представител на касатора, с които същият заявява, че поддържа касационната жалба. Моли решението на Софийски районен съд да бъде отменено, а НП потвърдено като правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с материалния и процесуалния закон. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева за двете инстанции.

Ответникът – „Дюк и Джо“ ООД, редовно призован, се представлява от М. А. Н. с пълномощно по делото от СРС. Оспорва жалбата, поддържа отговора и по същество моли да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д. излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XX касационен състав, след преценка на доказателствата по делото и становищата на страните, при спазване разпоредбата на чл. 218, ал.1 и 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в законоустановения срок по чл. 211, ал.1 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН, и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт. Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

С обжалваното решение първоинстанционният съд е приел за установено, че на 29.04.2022г. на „Дюк и Джо“ ООД е съставен акт за установяване на административно нарушение за това, че при проверка е констатирано, че дружеството не е подало в срок до 30.09.2021г. годишен финансов отчет за 2020г, като заявлението за обявяването му е било подадено в ТР на 29.04.2022г., което съставлява нарушение на чл.38, ал.1, т.2 от ЗСч. Дружеството не е развивало търговска дейност през процесния период. Въз основа на така съставения акт било издадено НП, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН на „Дюк и Джо“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 200лева за нарушение на чл.38, ал.1, т.2 вр. чл.74, ал.1 от ЗСч.

За да отмени НП, районният съд е приел, че при правилно установена фактическа обстановка, контролните органи неправилно са приложили материалния закон и едновременно с това са допуснали съществени процесуални нарушения, които сериозно накърняват правото на защита на санкционираното лице и му пречат да разбере обвинението.

Първоинстанционният съд е посочил, че от събраните по делото доказателства, се установило по несъмнен начин, че санкционираното лице е дружество с ограничена отговорност, следователно представлява търговец по смисъла на ТЗ, от където следва и задължението му като такъв за подаване на годишен финансов отчет съгласно чл.38, ал.1, т.1 от ЗСч. Вместо това, контролните органи, в лицето на актосъставителя на АУАН и Административнонаказващия орган в НП са вменили като нарушена разпоредбата на чл.38, ал.1, т.2 от ЗСч, отнасяща се до юридически лица с нестопанска цел. Обосновал е извод, че задълженията в двете разпоредби до известна степен се припокриват, но се и различават, тъй като търговците заявяват за вписване и

представят за обявяване в ТР финансовия си отчет, а юридическите лица с нестопанска цел заявяват за обявяване и предоставят финансовия си отчет в регистъра за юридическите лица с нестопанска цел. Разликата не била отчетена от контролните органи, като по този начин било допуснато противоречие между фактическото описание на обвинението и дадената му правна квалификация, което съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до невъзможност жалбоподателя да разбере обвинението и да организира ефективно своята защита. При тези съображения районният съд е отменил атакуваното наказателно постановление.

Обжалваното решение е правилно и не са налице касационни основания за неговата отмяна.

При разглеждане на делото районният съд е събрал допустими и относими писмени и гласни доказателства, които е анализирал поотделно и в съвкупност, като е осъществил цялостен контрол за законосъобразност на оспореното НП, в съответствие с разпоредбата на чл. 314 от НПК, във вр. чл. 84 от ЗАНН. Правилни са изводите на районния съд, че санкционираното лице е дружество с ограничена отговорност и представлява търговец по смисъла на ТР. Като такова, законодателят му вменява задължение за подаване на годишен финансов отчет по см. чл.38, ал.1, т.1 от ЗСч.

Настоящата съдебна инстанция счита, че е налице допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в неточно посочване на нарушената разпоредба в АУАН, като вместо чл. 38, ал. 1, т. 1 е посочена чл. 38, ал. 1, т. 2, която е преповторена и в НП. Въпреки, че постановление се издава и когато е допусната неточност в акта, стига нарушението и нарушителя да са безспорни съгласно чл.53, ал.2 от ЗАНН, такъв не е настоящият случай, защото нито в АУАН, нито в НП е посочена конкретно нарушената разпоредба, а е посочена друга, отнасяща се до Ю.. Правилно въззивният съд е анализирал, че двете разпоредби до известна степен се припокриват, но има и отлики, тъй като търговците заявяват за вписване и представят за обявяване в Търговския регистър финансовия си отчет, а юридическите лица с нестопанска цел заявяват за обявяване и предоставят финансовия си отчет в Регистъра за юридическите лица с нестопанска цел. По този начин е допуснато противоречие между фактическото описание на обвинението и дадената му правна квалификация, което е съществено процесуално нарушение и санкционираното лице не би могло да разбере обвинението – в кой регистър е следвало да предостави за обявяване финансовия си отчет и да организира ефективно защитата си. Предвид горното не се споделят доводите на касатора, че е допусната техническа грешка при посочване на нарушените разпоредби, която не е опорочила до степен на незаконосъобразност оспорения акт.

Предвид на изложеното, касационната инстанция приема, че касационната жалба е неоснователна. При осъществения контрол по реда на чл. 218, ал.2 от АПК, съдът приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и следва да остане в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XX касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.05.2023г., постановено по НАХД № 9176 по описа за 2022г. на Софийски районен съд, НО, 1-ви състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.